

In Memoriam Kardos Gyula

Ismét távozott közülünk valaki, akire mindig büszkén, szeretettel fogunk emlékezni.

Kardos Gyula 1987 szeptemberében került az iskolánkba, és tanulóinkat 1995-ös nyugdíjazásáig tanította fizikára. Hatalmas tudásával, műveltségével, derűs, bölcs személyiségével gyorsan beilleszkedett az iskola közösségébe. Tanítványai szigorú, következetes, igazságos tanárként ismerték és szerették. Mi, kollégái mindig örömmel vettük, ha a szünetekben, vagy tanítás után beszélgethettünk vele, közel sem csak a fizikáról. Sugárzott belőle a hivatás és az embertársai iránti megbecsülés, szeretet. A tudat, hogy nem jön be többet, fájó. Hiányozni fog.

Szent Ágoston szavaival búcsúzunk tőle:

A halál nem jelent semmit.
Csupán átmentem a másik oldalra.
Az maradtam, aki vagyok
És te is önmagad vagy.
Akik egymásnak voltunk,
Azok vagyunk mindörökre.
Úgy szólíts, azon a néven,
Ahogy mindig hívtál.
Beszélj velem, ahogy mindig szoktál,
Ne keress új szavakat.
Ne fordulj felém ünnepeles, szomorú arccal,
Folytasd kacagásod, nevessünk együtt
Mint mindig tettük.
Gondolj rám, kérj, mosolyogj rám, szólíts.
Hangozzék a nevem házukban, ahogy mindig is
Hallható volt, ne árnyékolja be távolságtartó pátosz.
Az élet ma is olyan, mint volt, ma sem más.
A fonalat nem vágta el semmi,
Miért lennék a gondolataidon kívül...
Csak mert a szemed nem lát...
Nem vagyok messze, ne gondold.
Az út másik oldalán vagyok, lásd, jól van minden.
Meg fogod találni a lelkemet és benne
Egész letisztult szép gyöngéd szeretetemet.
Kérlek, légy szíves... ha lehet, töröld le könnyeidet,
És ne sírj azért, mert annyira szeretsz engem.

Nyugodj békében, Gyula!

A Gépipari tantestülete és diákjai